

αἱ πόλεις, καὶ αἱ κατόπιν ἐρχόμεναι, διδασκόμεναι ἀπὸ τὰ προηγούμενα παραδείγματα, ἔφερον εἰς τὰ πνεύματα τελείαν ἀναστάτῳσιν καὶ περὶ τὴν ἐφεύρεσιν νέων ἐκτραχηλισμῶν καὶ περὶ τὴν τελειοποίησιν τῶν ἐπιβαλλομένων ποιῶν. Ἐν τοῖς ἔργοις ἡ ἀξία τῶν συνήθων λέξεων μετεβλήθη δεσποτικῶς· διότι ἡ μὲν ἄλογος τόλμη ἐχαρκτηρίσθη ὡς θάρρος ἀφωσιωμένον πρὸς τοὺς συνεταίρους· ἡ προβλεπτικὴ βραδύτης, ὡς εὐπρεπὴς δειλία· ἡ μετριοφροσύνη, ὡς ἀνανδρίας πρόσχημα· ἡ πολλὴ περίσκεψις, ὡς ἐντελὴς ἀδράνεια· ἡ τυφλὴ παραφορὰ ἐθεωρεῖτο ὡς ἐνδειξις ἀνδρίας, ἡ περίσκεψις ὡς εὐλογος πρόφασις πρὸς ἀποφυγὴν. Καὶ ὁ μὲν βίαιος ἐθεωρεῖτο ὡς πάντοτε πιστὸς, ὁ δὲ ἀντιλέγων ὡς ὑποπτος. Ὁ σύρων τοὺς ἐχθροὺς εἰς ἐνέδραν τινὰ ἐνομιζέτο συνετὸς, ἐπιτηδειότερος δὲ ὁ ἀποφεύγων αὐτήν. Ὁ ἐσκεμμένως ἀποφεύγων τὰ μέτρα ταῦτα ὑπεδεικνύετο ὡς προδότης καὶ ὡς φοβούμενος τοὺς ἀντιπάλους. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐπηνεῖτο ὁ προλαμβάνων τὸν μέλλοντα νὰ κακοποιήσῃ καὶ ὁ παρορμῶν τὸν μὴ σκεπτόμενον τοῦτο. Ὁλιγωτέραν οἰκειότητα εἶχον μετὰ τῶν συγγενῶν τῶν ἢ μετὰ τῶν συνεταίρων τῶν, διότι οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἦσαν ἐτοιμότεροι νὰ τολμῶσι τὰ πάντα ἀπροφασίστως· τῶντι οἱ συνεταιρισμοὶ οὗτοι δὲν ἐσχηματίζοντο κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἐπὶ ὠρελία, ἀλλὰ μᾶλλον παρὰ τοὺς καθεστῶτας καὶ ἐπὶ πλεονεξία, τὰ δὲ ἐκατέρωθεν διδόμενα μαρτύρια τῆς πίστεως ἐθεμελιούντο μᾶλλον ἐπὶ τῆς συνενοχῆς τοῦ ἐγκλήματος ἢ ἐπὶ τοῦ θεοῦ νόμου. Ἐὰν ὑπερεῖχον, παρεδέχοντο τὰ ὑπὸ τῶν ἐναντίων καλῶς λεγόμενα οὐχὶ ἐκ γενναιότητος ἀλλὰ διὰ νὰ προφυλάττωσιν ἑαυτοὺς, πλείοτέραν δὲ ἀξίαν ἀπέδιδον

